

se tilbud får kommunen efter forslaget pligt til at betale grundtaksten, når opholdstiden overstiger 120 dage inden for de seneste 365 dage.

Visitationsmodellen knytter sig således til de tilbud, der er omfattet af forslaget til § 131 a., dvs. døgntilbud til børn og unge, boformer til udsatte voksne m.v.

- Visitationsmodellen tager hensyn til
- at kommunen har et ansvar for den enkelte bruger, og at kommunen finansierer op til grundtaksten,
  - at amtskommunen har et fagligt ansvar for den samlede vifte af specialtilbud, og for hvordan disse bliver brugt,
  - mulighederne for relevant anvendelse af amtskommunernes ekspertise i forhold til den enkelte bruger (hvor kommunen altså har ønsket en specialiseret løsning), og
  - amtskommunernes styring af økonomi og kapacitet på specialområdet.

Der er mellem Kommunernes Landsforening og Amtrådsforeningen enighed om, at det er en afgørende forudsætning, at der fortsat skal være et godt og tilidsfuldt samarbejde, der bygger på et socialfagligt grundlag.

Ud fra en afvejning af ovennævnte hensyn er der aftalt følgende visitationsmodel:

- Kommunen udfærdiger en motiveret indstilling til det konkrete tilbud.
- Amtskommunen tager stilling til denne indstilling. Hvis amtskommunen afviser indstillingen, skal dette begrundes konkret, og amtskommunen skal komme med et motiveret forslag til et andet tilbud.
- Er der fortsat uenighed, drøftes denne mellem kommunens og amtskommunens socialchefer.

Det er endvidere således, at kommunen til enhver tid kan vælge at udvisitere eller at iværksætte et andet tilbud for egen regning.

Der er en forventning om, at der i langt det overvejende antal af tilfælde vil blive opnået enighed mellem kommunen og amtskommunen om visitationen. Men ligesom i dag vil det også med grundtakster kunne ske, at der er ventetid på tilbuddet, som kommunen og amtskommunen er enig om. I disse tilfælde har kommunen og amtskommunen pligt til at samarbejde om at tilbyde en forsvarlig indsats indtil tilbuddet kan iværksættes. Og forudsat at der er enighed om indsatsen i ventetiden, skal amtskommunen for denne indsats betale for den del af udgifterne, der overstiger grundtaksten.

Visitationsmodellen regulerer samarbejdet mellem kommunen og amtskommunen, og den ændrer ikke på

borgernes ret hverken til ydelser eller til at klage over afgørelser til de sociale klageinstanser. Borgeren kan således ligesom i dag klage over afslag på ydelser, og det gælder fx også i de tilfælde, hvor kommunen og amtskommunen ikke bliver enige om, hvilket tilbud borgeren er berettiget til.

Det indgår som et tema i den overvågning, som vil blive etableret i en treårig periode, at det skal følges, hvordan visitationen fungerer både mellem kommuner og amtskommunerne og i forhold til borgeren.

I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser er der til forslaget til § 131 b en uddybende beskrivelse af visitationsmodellen.

8. Særligt om boformer efter § 94 og amtskommunale tilbud om døgnbehandling af stofmisbrugere

Kommunerne betaler i dag i kraft af den delte finansiering halvdelen af amtskommunernes udgifter til døgnmisbrugsbehandling. Og udgifterne til boformer efter § 94 deles i dag mellem amtskommunerne og staten, og der har hidtil ikke være kommunal betaling for personer, der opholder sig på boformer efter § 94.

Forslaget går ud på, at kommunerne efter 120 dage - inden for de seneste 365 dage - skal betale en grundtakst ved ophold i boformer efter § 94, stk. 1, og amtskommunal døgnmisbrugsbehandling. Hensigten hermed er at opnå bedre sammenhæng mellem indsatsen i disse amtskommunale boformer og øvrige sociale kommunale tilbud, herunder at sætte øget fokus på samarbejdet om udslusningen fra boformer efter § 94 (forsorgshjem m.v.) og dermed at reducere tilsanding på disse hjem.

Hvis hovedprincippet i grundtakstmodellen skulle følges, ville udgifterne for fremtiden skulle være afholdt af amtskommunerne med 100 pct. Ved at kommunerne efter en vis periode får pligt til at betale opnås, at kommunerne vil have en økonomisk interesse i at samarbejde om udslusningen fra disse tilbud.

Med henblik på en enkel administration af, hvornår den kommunale pligt til at betale indtræder, vil der blive etableret en central registrering af personers ophold på boformer efter § 94, stk. 1, ligesom der i forbindelse med de eksisterende registreringssystemer på stofmisbrugsområdet er mulighed for at registrere døgnmisbrugsbehandling i forhold til den kommunale betalingsforpligtelse.

På kvindekrisecentre er der et særligt hensyn til, at kvinderne på disse hjem skal være sikret anonymitet. Kvindekrisecentre er derfor ikke omfattet af forslaget om, at kommunen skal betale grundtakst for ophold på forsorgshjem m.v. Derfor er der forslag om, at kvindekrisecentre får en særlig hjemmel i serviceloven.